

JÓZSEFVÁROSI HARANGSZÓ

2016. július 3.

AZ IRGALMASSÁG SZENTÉVE - Július

**Nyári táborok, lelkigyakorlatok - legyen benne zarándoklat!
Értékeljük az első félévet, s induljunk tovább új lendülettel!**

A/ Elmélkedés, tanulás, megbeszélés: Az eddigiek...

B/ Konkrét feladatok:

+ Jól tervezzük meg a nyarat személyesen, családdal, közösségünkkel: Hogyan lesz a nyár nem vissza-, hanem előrelépés Isten felé?

+ Táborunk, lelkigyakorlatunk témája lehet a MV, valamint a Család-szinódus számunkra hozzáférhető anyaga.

+ Lehet, hogy a nyáron nyílik jobban lehetőség meglátogatni valakit, akivel rendeznünk kell a kapcsolatunkat.

PÉTERFILLÉREK GYŰJTÉSE

A Magyar Katolikus Egyház Szent Péter és Pál apostolok ünnepe utáni első vasárnap, idén július 3-án tartja a péterfillérek gyűjtését az ország katolikus templomaiban. A befolyt összeget a Szentatya karitatív céljaira fordítják.

Tavaly a magyar egyház több mint 45 millió forintot küldött a Vatikán részére, ahová évente közel 60 millió dollár adomány folyik be a pápa karitatív céljaira. A Szentszék a hagyományos templomi gyűjtés mellett más módokon is elfogadja a hívek pénzadományait. Lehet postai úton (Őszentsége, XVI. Benedek pápa részére, 00120 Vatikánváros, Európa) vagy banki átutalással segíteni a pápa által támogatott rászorulókat (számlaszám: Unicredit Banca d'Impresa IT/04/B/03226/03202/00000 5329965, swift: UNCRIT2VRMX, tárgy: Obolo di San Pietro, név és teljes lakcím feltüntetésével). A Vatikán internetes oldalán a Péterfillér Hivatal online adományokat is fogad.

A péterfillérek gyűjtése a VIII. században indult, ahol az újonnan megtért angolszászok önkéntes hozzájárulást küldtek a Szentatyanak. Ekkortól alakult ki a „Denarius Sancti Petri” adományozása, amely a középkorban általánossá vált a kelet- és nyugat-európai országokban egyaránt. Noha a reformáció ideje alatt szünetelt a péterfillérek gyűjtése, a XIX. században újraéledt a szokás, majd 1870 és 1929 között a Vatikán egyetlen bevételi forrásává lett, ekkortól már kizárólag karitatív tevékenységre használták fel a befolyt összeget. Magyarországon a rendszerváltás után, 1993-ban indult újra a kommunizmus ideje alatt szünetelő gyűjtés.

KARITASZ HÍREK

+ Németh László Általános Iskola Félévi beszámolójában olvastuk, hogy Tóth Lászlóné az iskola egyik dolgozója már a korábbi években is kiemelkedő karitatív munkát végzett a Katolikus Karitászzal összefüggésben. - Elmúlt félévben az iskola tanuló és szülei az alábbi támogatásban részesültek: Beiskolázási utalványok 300eFt, Karácsonyi utalványok 300eFt, és nagyobb tételű gyümölcsök, Üdítők, szaloncukrok, iskolatáska az 40 db.

+ A szabolcsi jégeső károsultak a plébánián található palacsomagokat kapták meg ajándékkul.

ELINDULT A SZENTSÉGIMÁDÁSI STAFÉTA

A budapest-farkasréti Mindenszentek-plébánia kezdeményezésére szentségimádási staféta – imalánc indult az Esztergom-Budapesti Főegyházmezejében június 9-én.

Verőcei Gábor plébános felhívásában így írt: „Amint az olimpiai láng az olimpiai játékok szimbóluma, úgy az Eucharisztikus Világkongresszusok egyik szimbóluma a szentségimádás. Az olimpiai lángot több ország érintésével, váltófutással viszik az olimpiai helyszínére, ezzel fejezve ki az olimpiai várakozásban

való egységet. Mi is kifejezhetnénk a 2020-ban Budapesten megrendezésre kerülő 52. Eucharisztikus Világkongresszusra történő közös várakozásunkat »szentségimádási stafétával«.”

A főegyházmege minden plébániáján évente egyszer vagy kétszer van szentségimádási nap, amikor az adott egyházközség az egész egyházmegye nevében imádkozik a kitett Oltáriszentség előtt. Június 9-én, a kezdeményezés első napján Farkasréten imádkoztak a hívek. A kezdeményezés célja, hogy a szentségimádások a világkongresszusig tartó négy éven át összefonódjanak egy közös imádsággá.

Az indító plébánia szentségimádási napján a templomban elhelyeztek egy imalapot annyi példányban, ahány plébániája van a főegyházmezejének. A lapok tetején fel van tüntetve egy-egy plébánia neve és címe. Ezen a napon a templomba betérő minden hívő húzott egy lapot, majd elmondta az imádságot a fejlecen megjelölt plébániáért, annak papjáért és híveiért, végül ellátta kézjegyével a lapot és bedobja egy gyűjtődobozba. Az így összegyűlt imalapokat valamilyen költségkímélő módon, például szkennelve, e-mailhez csatolva továbbítják a megfelelő plébániákra, abban bízva, hogy a saját szentségimádási napjukon ők is továbbadják a szentségimádási stafétát.

A szolidaritásnak sok szép jelét tapasztaljuk hazánkban, mint például országos templomi gyűjtések, közös összefogások katasztrófák esetén. A kezdeményező plébánia szerint lelkiekben az imádságban való szolidaritásnak szép jele lehet a szentségimádási staféta, hiszen az Oltáriszentség valóban az egység jele és a szeretet köteléke. *Esztergom-Budapesti Főegyházmege*

Ps: 10-én (v) szentségimádási nap lesz templomunkban. Kérem a közösségeket, hogy a vasárnapi szentmiséket követően egy-egy órát vállaljanak be előre is! Köszönöm!

HÍVOM A CSALÁDOKAT 2016 júniusában (II.)

Ferenc pápa Amoris laetitia kezdetű apostoli buzdításában a krisztusi tanítás alapján szilárdan állva felsorol egy sor, a családokat napjainkban érő új kihívást, de rámutat a remény jeleire is. Az antropológiai-kulturális változások ma az életet minden szempontból befolyásolják, ezért a felmerülő kérdéseket alapos körültekintéssel, az egyes eseteket kellő megkülönböztetéssel kell kezelnünk. Ugyanakkor észre kell vennünk, hogy a változások következtében a társadalom különböző intézményei az egyes emberek érzelmi életét és a családi közösséget egyre kevésbé támogatják.

Veszedelemes kihívást jelent az egyre szélsőségesebb individualizmus, az individualisztikus kultúra uralkodóvá válása. Ahol az egyes családtagokat egymástól független lehetőségekkel és vágyakkal rendelkező egyedekként kezelik, ott a családi kötelékek meglazulnak, és megjelenik az intolerancia, az ellenségeskedés. A birtoklás és az élvezet individualisztikus kultúrájának a családban való megjelenése magával hozza a széthúzást és az agresszivitást. A mai életritmus, a stressz, társadalmunk struktúrája és munkaszervezése olyan kulturális tényezők, amelyek megnehezítik a hosszú távra kiható döntések meghozatalát.

Ugyanakkor azt is látnunk kell, hogy vannak olyan jelenségek, amelyeknek nemcsak negatív, hanem pozitív vonatkozásai is vannak. A mai társadalom értékesnek tartja, ha valaki arra törekszik, hogy önálló egyéniséggé, határozott, hiteles személlyé váljon. Az önállóságra való törekvés segíti a képességek kibontakoztatását, az új kihívásokra való spontán reagálást, de előhozhatja az egyén állandó bizalmatlanságát, a kötöttségektől való menekülést, a kényelembe való bezárkózást, sőt az arroganciát is. Sokat hangoztatott ideál az emberi szabadság, különösen a választás szabadsága, ami lehetővé teszi az egyéni élet tetszés szerinti alakítását, a saját készségek érvényre jutását. A szabadság nagyszerű dolog, de ha hiányoznak a nemes célok és gyenge a személyes fegyelem, akkor a „szabad” egyén képtelen lesz magát nagylelkűen elajándékozni. Látjuk, hogy sok ország-

ban, ahol csökken a házasságkötések száma, egyre többen határoznak úgy, hogy „szabadok” akarnak maradni, nem akarnak elköteleződni, ezért inkább egyedül élnek, vagy akivel együtt élnek, azzal nem akarnak egy lakásban lakni. Fontos és dicséretes dolog a társadalmi igazságosság is, de ha hibásan értelmezik, akkor a szabad polgárok szolgáltatásokat követelő ügyfelekké degradálódnak, és gyengül a társadalmi kohézió.

Mondjatok példákat olyan vívmányokra, célokra, értékekre, amelyeknek pozitív és negatív oldalai is vannak! Hogyan tudjátok gyerekeiteket segíteni, ha ilyen döntések előtt állnak?

A fogyasztói társadalom elsődleges célja a gazdasági fejlődés. Ban Ki Mun, az ENSZ főtitkára mutatott rá 2011-ben egy beszédében: „Nemzetközi szinten elismerik és tisztelik a családot, a fejlődési munkaprogramokban azonban meg sem említik. A családok szerepét a fejlődési célkitűzésekért folytatott küzdelemben sokszorosan alábecsülik.” Az egy férfi és egy nő házasságára alapuló család olyan életet szolgáló és szolidaritást megtestesítő közösség, amely egyedülálló módon képes szolgálni és továbbadni a kulturális, etikai, spirituális és vallási értékeket; hozzájárulása saját tagjai és a társadalom fejlődéséhez és jólétéhez nélkülözhetetlen. A család az emberi együttélés alapja és természetes forrása.

Keresztényként nem mondhatunk le arról, hogy minden házasság és valamennyi család érdekében szót emeljünk. Napjaink családjait azonban csak akkor tudjuk hatékonyan támogatni, ha megértjük annak a társadalmi kultúrának a szellemét, amelyben élnek. Ugyanakkor hiba lenne, ha azért, hogy korszerűnek látszódjunk, hogy a korunkban eluralkodó házasságot elutasító és alternatív családformákat preferáló közgondolkodással szembe ne kerüljünk, eltávolodnánk az Isten által megalapított család-egységemtől (ld. Mt 19,4–6), vagy ha korunk erkölcsi és emberi hanyatlása láttán elbizonytalanodnánk. Abból sem sok haszon származik, ha ékesszólóan becsúszunk korunk nyomorúságos betegségeit, ezzel mit sem tudunk a helyzeten változtatni. Még kevésbé segít az, ha a tekintély hatalmával kemény szabályokat hirdetünk, és az ezeket a szabályokat be nem tartókat elutasítjuk. Az a feladatunk, hogy felelősségteljesen és teljes szívvel felmutassuk azokat az okokat és motivációkat, amelyek miatt az emberek javát az szolgálja, ha a házasság és család mellett döntenek, ha válaszolnak Isten kegyelmi meghívására. Hirdessük életünkkel is a család evangéliumát! (vö. AL 32–35)

Mi segít abban, hogy környezetetekben elismert legyen a keresztény házasság- és családideál?

„Nem akarok dicsekedni – mondta a süteményt sütő asszony férje, a házigazda –, de ez, és a hasonló sütemények nálunk mindig az öröm forrásai. Én ugyanis nagyon szeretem a süteményt, nagy örömmel eszem, de még nagyobb örömet jelent nekem, amikor feleségem arcán meglátom az elégedettség mosolyát.” „Már hogyan lennék elégedett – szólt közbe a feleség –, amikor látom, hogy a férjem örül.” „És mi van akkor – kérdezte a társaság egyik női tagja –, amikor a sütemény nem sikerül, odaég, vagy sületlen marad? A sütemény ilyenkor is az öröm forrása?” „Semmi esetre sem lesz ebből botrány – válaszolt a süteménykedvelő férj –, ilyenkor az égett vagy szétpukkadott sütemény láttán jókat szoktunk nevetni. A feleségem nem akart sem nekem, sem magának rosszat, miért tennék neki szemrehányást?” „Szóval a ti házasságotok-családotok kapujára – szólt a süteményt először dicsérő férfi – a feliratot Danténak úgy kellett volna fogalmaznia, hogy »Ha itten belépsz, hagyd fel minden bosszúsággal, búval-bánattal!«” „Látjátok, ezért olyan jó itt lenni nálatok – szólt az orvosházaspár férfi tagja –, mert nálatok semmi különös nem történik, csak ránk ragad ez a másnak örömet okozni akarás. Kérek még egyet abból a süteményből, hadd örüljek neki!” *Bíró László a MKPK családreferens püspöke*